

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Flores vltimarum voluntatu[m] non sine sudore collecti
p[er] d[omi]n[u]m Rolandinu[m] Bononie[n]sem Juris
vtriusq[ue] p[ro]fessore[m] opti[m]e meritu[m] Annexo in
calce peculiari quoda[m] ...**

Rolandinus <de Passageriis>

Parrhisiis, 1514

Sitestator voluerit praecedentibus vel subsequentibus suis vltimis
voluntatibus derogare. Ru. xxxii

[urn:nbn:de:bsz:31-115460](#)

Prima pars florū.

lutio fiat et scire volueris tabello qualis sit formāda regre cā. i. vbi forme testamētarie describūtur. sub rubrica d. formādis dispoſitionib⁹ circa tutorēs. vñ. si vero tutores.

Cadditio. Nota qđ tutor tenet facere inuētariū: qđ alias regto-riū dicis. vt in l. tutor qđ regtorū. in pñ. ff. de adimūstra.tuto. Et adverte qđ nō pōt tutor vel cura-

Tutor:
vñ cura-
tor aut
possit
respu-
pili vel
adulti
attinge-
renō cō-
fecto in-
uētario.

de "150
oando
do sii nu
marii
raub

Tutele
adimūn-
stratio
nē qđ pre-
cedere
debet.

de "150
oando
do sii nu
marii
raub

to: aliter r. s. pupilli vel adulti attingere: vñ vñlā ubi cōdōne ad eas res vēdicare: nisi inuētariū prius publice pfecto, et decreto de quo s. dictū est iterpolito. qđ intellige: null ipse testator spāne inuētariū conscribi vetererit. aliter enim si ppe tutor vel curaor inuētariū face re neglexerit: quasi suspect⁹ ab of ficio remoueat: et alijs penis sub lacebit. vt. l. s. illo. C. arbi. tu. In hōstium dixi qđ testator inuētariū cōfessionē phibere pōt. d. s. illo. adverte tñ qđ si iudici videbit qđ pupillo expediet inuētariū face re: coget tutorē ad inuētarium fa ciendū nō obstat. pūfione testa toris ita dicit Bar. i. l. in pñmā do. ff. de cōfir. tuto. post Bar. sii. arg. l. vñlitatē. ff. co. quā sunul lḡis cū. d. l. tu. cōfirmādo. et referrit doc. i. d. s. illo: qđ nota. De maria huiusmodi inuētariū sive regtorū videlati⁹ p Bar. in. d. l. tutor qui repertoriū. in pñci. ff. de adimū. tuto. et Spe. i. n. d. istru. editio. s. dicto d. ipingnatiōe testamēti. z. c. a princi. s. vñg ad. v. colūm 13. Ex pñm: sis habes duo que tutele ad ministratiōe oportet pīcedere etiam in tutorē testamentariō. scz decretū: et inuētariū pfectiōne. Ter tū ē qđ tutor iuret se vñlia factu rū et iutilia pteriuſuz. vt. s. fina. in auc. vt hñ qob. se hñr. et c. col. vi qđ vt refert Bar. in. l. legitimos. in pñci. ff. d. legi. tu. d. iure. C. fuit introductū in curatore furiosi. vt

i. de creatiōib⁹. C. de episco. aud. sed per ius auc. extēsum ē ad oēs tutores ecuratores. Itē requiris qđ exp̄le. pīmittat defensionē pu pilli. vt. l. vñl. s. defensionē. C. de adimū. tu. et ibi p docto. hoc cīm in libet tutel a hodie est apponēdū vi dicit idē Bar. vñl. s. ppe finē Adverte tñ km cūdē Bar. ibidē. qđ l. pīdicta. oia req̄ran etiā in te stamētario tutoie. nī in his qđ dīlationē nō recipiūt: vñl in his qđ pñcipalit ad cōmodū pupilli specta ret: valē gesta p tutorē etiā non inueniētib⁹ pīdicti. vt. ff. de adimū. nistra. tu. l. tutor qđ regtorū. in pñci. z. C. de tuto. zcu. qđ nō satis. l. fi na. facit optime tert⁹. i. i. qđā deces dēs. s. vñg adeo. ff. de adimū. tuto. Gerardus mulert.

Si testator voluerit pīcedētib⁹ vñl subsequēti b⁹ suis vñlimis volūtati b⁹ derogare. Rū. xxri.

Squis duo fecerit testamenta iure perfecta vñnum prius alterum po sterius/ quozum quodlibet habet formā cōmūnē/ si i nullo coz vñba aliqđ cōtinētur qb⁹/ alteri derogatur/ certe fin regulā tunc posteri⁹ testamētu ipso iure rūpūt primūz; eo qđ nouillima volūtās dñ serua ri: et quia ex posteriori testamēto adīs hereditas. et qđ nō pōt duobus testamētis relīctis vt vñriūz teneat dīcedere: nisi sit mīli. pba tur pmissa. isti. qb⁹ mo. infir. s. posteriore. z. ff. de adimū. le. l. qđ si iherū i amicinā. z. l. fe. et de iusto te. l. j. et d. mili. test. l. q̄rēbas. verū tamē aliqđ cōtingit qđ aliqđ testa mentū l. nūcupatiū tñ qđtū pōt secretū facit: i qđ volūtātē suā ou delibera tā: et fideliū virorū cōsilio stabilitā ordīnat a qđ dispōnit. apli⁹ nō recedere sed ea post mortē ser

Si testator voluerit p̄cedētib⁹ v̄l subsequenti. suis tc. Fo. lvi.

uari. timet nō ne fortis cegritudi
nis s̄ue tge: q̄n̄ iā nō bene p̄nit̄ sit̄
mi resistere p̄pinq̄u instat̄: sua
deas sibi v̄l ne (q̄d penus est) forte
cogat voluntate imutare v̄l ne eti
am aliqd fallum testamētu post il
lud v̄x factum appareat. q̄r igit̄
hec timet vult sibi h̄ ista pieula in
posteꝝ puidere: et hoc testamētu
q̄t̄ p̄t firmare et roborare: ita q̄
posteriorib⁹ p̄ualcat. querif ergo
vtrū possit: et sciēdū q̄ p̄pt̄ va
rios successus stat⁹ p̄ditiois et fo
tune hoīs q̄ v̄sq̄ ad obitum sepe
mutat̄ et alterat̄. dicente Job. hō
nūq̄ i eodē statu p̄manet. facit. S.
vt autē lex. in auc. de nō alie. aut
p̄mu. col. i. voluerit leges q̄ ali
qs voluntate suā testādo ita firma
re nō possit vt non licet et ab ca
discedere. nā d̄z salomonone testan
te licere cuilibet suū cū re muta
re cōsiliū: et q̄ de nouo emerunt
nouo idiget auxilio. vt. ff. de mō.
I. enīl⁹ largian⁹. 2. ff. 8. iterroga
acti. I. de etate. S. ex cā. 2 in auc. 8
nup. in fine pc. col. itē ambulato
ria ē defuncti voluntas v̄sq̄ ad er
tremū vite extū. vt. ff. de adi. le.
Liiij. S. si. 2. I. se. et. ff. 8. do. in evix et
vto. I. cu3 hic stat⁹. S. att oto. item
nemo p̄t sibi legē iponere a qua
recedere non licet. vt. ff. de fidei
et liberta. I. lut⁹ tit⁹. iij. et. I. si q̄s
in principio testamēti. ff. 8. le. iij. itē
nemo p̄t sibi ipare: velse phibe
re: v̄l se cogere. vt ad trebel. I. lle
a q̄. S. tēp̄stiuū. 2. ff. de arbi. I. pe.
Sed lz ita sit. tñ testator p̄t testa
mēto suo q̄d hodie facit. aliq̄ s̄ba
inscrere q̄b⁹ adeo detrahēt et de
rogabit posteriori vltie voluntati
vt possibile sit hāc primā tenere:
et posteriorē nō valere. vtp̄puta si
i p̄ori dicat. Itē iubeo et dispono
hāc meā vltimā voluntatē oībus
aliis q̄s deceſo apparuerit me fe
cisse plenissime p̄ualere. et si que
cūq̄ v̄l cuiuscūq̄ generi alia vlti
ma voluntas post hāc v̄l futurę p
me fetā diceſ v̄l apparebit: volo
illā penit⁹ nō valere: nec v̄l ei fi
dem adh̄beri: n̄i ea exp̄sse fiat
mēto de v̄bo ad v̄bū h̄u⁹ vltime
volūtati: v̄l sic n̄i i ea scripti eēt. hoc v̄bū
Surgite mortui / venite ad iudic
ciū: v̄l aue m̄r pictat⁹: v̄l p̄f m̄r: v̄l
aliqd aliud v̄bū celari qd diuina
ri nō possit. Lerte si talia v̄l silia
s̄ba derogatoria apponant i p̄ori
vltia voluntate: et postea appareat
posterior: i q̄ de ip̄is s̄bis derogati
oriis possit: i priori nulla i ḡne v̄l
in sp̄e habest mentio/p̄or tenebit
et nō posterior. q̄r nō v̄l testator re
cessisse a priori voluntate: nec eum
ip̄i p̄oris penituisse: eo q̄ i sc̄ba
nō est factū neq̄ appositū qd i ea
apponi et fieri debere dixerat i p̄o
ri/nec est aliquid in sc̄ba dictū p
qd appareat voluntatē suā muta
se. v̄l dicendū ē priorē durare et
posteriorē nō valere. vt. ff. de le. I.
I. si muchi et tibi. i si. Sed tu oppo
nes et dices hoc ē possit magis p̄e
riculi et detracēti. Ponē ei q̄ ali
qs existēs bonicē testim̄ fecit ha
bēs s̄ba derogatoria: p̄o aliqd lō
gū t̄ps. v̄l forte hierosolymis p̄ste
tut⁹: v̄l i alia pte misivit p̄dere
testim̄ v̄bi non h̄z nec h̄bz p̄t p̄z
mū/nec ē memor v̄bos derogato
rioz q̄ cōtūnenſ in eo: nec etiā seit
vtrū apposita sint derogatoria s̄ba
v̄l nō/muq̄d testim̄ qd i hierosolymis
facit alit̄ nō valebit: n̄i in
co exp̄ssim et seriati: oīa apponāt̄
et fiat q̄ i ea apponēda dixerat in
p̄ori. Et certe r̄ndeō q̄ b̄si p̄t p̄
testim̄ q̄tūcīcī de ip̄is s̄bis deroga
toriis nō habeat̄ i sedo exp̄ssar
sp̄alīs mēto q̄ ip̄m sedz i euocari
cessari: et irritari: si tñ testator di
cerit i sedo q̄ p̄tuerit cū oīm de
rogatoriōz et cuiusq̄ p̄or v̄l sevo
lūtaz. vt. ff. 8. le. iij. I. si q̄s i p̄n. 2

Prima pars florim

C. de testa; aut hoc inter liberos. q̄ est signata sup. l. hac cōsultissima. puta q̄ sic dicat i scđo. Preterea testin qđdā oī a me factū r̄ oīm aliā cuiusq̄ manu scriptā et cuiuscūq; gñis vltimā voluntatē hacten' a me factā: reuoco penit' r̄ iurito r̄ ifringo. r̄ ly i aliqua earū scriptū sit posterorēz alter nō valere nisi in ea p̄tineat hymnus angelic⁹. vt gloria in excelsis deo. vt dñicalis oratio. Pater noster vel aliqd aliud verbū vel faciū faciendū p̄ qđ presenti vltime voluntati derogēr in aliquo. tamē ea oīa et singula specialiter et nominati volo r̄ tubeo nō valere. nā quorūcūq; derogatoriū r̄ cuiusq; poris vltimae voluntatē me penitet

Lestin scđm an reqrat spālē re uocatio- nē pro- risi quo ba de ro nouiter comp̄ssis ad eundē Dy- nū. de reg. iuris. li. vi. Ex quorū di- cūs colligit q̄ nō sufficit gñialis reuocatio. huiusmodi scđ non ob- stare quoq; testamēto. nec etiā requiri illa individualis non ob- stante tali clausula derogatoriaq; requirit appositionē orationis do- minice vel alteri⁹. Sed sufficit il- la specialis. videlicet nō obstante quacūq; clausula derogatoria. d. l. si quis in prin. Hoc tenet etiam Ang. are. isti. qui. mo. testa. insir. h. ex eo aut̄ colū. iū. vide ēt Bal. iii. l. hūanū. C. de legib⁹. Circa materiā presentis rubrice aduer- te q̄ si testator dixisset in priori te- stamēto: nolo me posse alio testa- mētu facere: vt nolo me posse mu- tare tale testin. vel nolo me posse penitere: r̄ nō dixit ap̄li⁹ tūc scđ

testin simplicitē emanās: nullā sc̄ mentionē faciēs valet ipso iure: r̄ p̄mū tollit: q̄ nō p̄t sibi auferre liberā testamēti factionē: q̄r̄ p̄tra bonos mores. vt. l. supulatio hoc mō. ff. de verbo. obli. ita tenet Bar. et Bal. in. d. l. si mihi et tibi h. fina. ff. ve lega. i. idē bar. in. d. l. si quis i principio. de leg. ui. Ende dicit idē bar. male loqui glo. i. d. l. si mihi et tibi h. fina. dū dicit q̄ in huiusmodi casu debet exprime re testator in scđo testamēto qua litatē poris voluntatis. Juste ei vt inquit reprehendit in hoc illa glo. si aut̄ dixisset testator si fece ro aliud testamētū nolo illud va lere. hoc casu non disponit circa possibilatē testādī: sed disponit circa voluntatez quā dicit deesse in futuro. ideo requiri⁹ q̄ exp̄sse reuocet vt appareat voluntatem adesse in sequēti testamento. quā lex p̄sumit deesse. ppter p̄ba pre ambula derogatoria. ita loquitur dicta. l. si mihi et tibi. in. h. fina. et dicta. l. si quis in principio. Item Testa- tor q̄ in raut postea nō mu- tare te- stamen- tum an possit postea illud mu- tare. quero de notabili questione. Te- statore in priori sua voluntate dixit se nō velle mutare illā voluntatē r̄ iuravit nō venire p̄tra An. pos sit postea facere aliō testamētu. hanc questionē tangit spe. in titu- de instru. edi. h. compendiose. h. si. quid si q̄s iuravit. et glo. ri. q. iū. vltima voluntas. itē Yo. an. dispu tavit eā in. c. quod semel de reg. iuris. li. vi. in mercurialib⁹. vbi de terminauit q̄ testamētu valet nō obstante iuramento: tamē qui facit hinc testamētu est piur⁹. p̄bat per. c. i. despon. duo. Hō ob. si ar- guat. iuramentū est seruandū qđ potest seruari sine iteritu salutis eterne. vt in. c. cū p̄tingat. de iure iur. et. c. q̄s de pactis. libro. vi. q̄r̄ vt dicit bar. in. d. l. si q̄s in prin- cipio. quedā sunt que dependent ex mera voluntate iuratis nec ha-

Dēp̄cep

bet nec
tote. ti
terit. p
quedā
ta vol
celle.
deberi
mērē.
pietor.
tangat.
auct. sac
cum nō
pilū. vt
vēdi. B
lō. quie
shone f
rā non
tumim
contra
liberā te
pulato
llo. tem
facrofān
L. sū dō
Bar. ve
teria p
C
sition
b⁹ est.
H
nit / que
nis auto
ritate ipse
etiam nūl
sunt fore c
quando ca
quadō ve
res nec
piat filiū
certū fēt
habitate
re. vt q̄ p
vel vt filia
trimonio

De pceptis et dispo. testa. qb⁹ est adiicienda pena. Fo. lxxii.

bet necesse ppter hoc adire pre-
torē. tūc nō obstat iuramento po-
terit ptrauenire: sed erit giurus.
quēdā sunt q̄ nō dependēt ex me-
ra voluntate iurantis: sed habet ne-
cessē adire ptorē: tunc pretor non
debet esse auctor: giuri. ideo ve-
nētēz ptra iuramentū nō audiet
pretor. ita loquit̄ dictū. c. cū con-
tingat. et. d. c. q̄uis. et ita loquit̄
auct. sacrā. C. si aduer. vendi. lex
enī tibi suū nō tuū denegat au-
xiliū. vt. l. i. zibi nota. C. si aduer.
vēdi. Aduerte tamē q̄ bar. in. d.
l. si quis in principio. dicit q̄ in que
stone pmissa faciēs scđz testame-
tū non erit giurus: quia iuramen-
tum interpositū est super eo q̄ est
contra bonos mores. quia aufert
liberā testamēti actionē. vt. l. illi-
pulatio hoc modo. ff. d. verbo. ob-
ll. hoc tenet L. et P. de. in. l. i. C. d
sacrosan. eccl. et An. de. p̄s. i. d.
l. si q̄ s̄ p̄cipio. vt ibi refert ipse
Bar. vbi lat⁹ vide per eū de ma-
teria p̄sentis rubric. Berar. mu.
De pceptis et dispo-
sitionib⁹ testatoris qui
b⁹ est adiicienda pena.
Rubrica. xxxiii.

Hiquādo evenit
q̄ testator quedam post
mortem obseruari dispo-
nit / que quidem eo q̄ habent iuris
auctoritatē debent de neces-
itate ipsouere ab herede seruari
etiam nulla pena adiecta / qualia
sunt fere omnia dū quibus in hoc
quinto capitulo dictūn est. Ali-
quādo vero p̄cipit q̄ nō habet he-
res necesse seruare: puta q̄ preci-
piat filijs ab heredib⁹ suis vloz ad
certū tēpus simul et concorditer
habitare et ad diuisionē nō veni-
re. vñ q̄ p̄cipiat filio nō fenerari.
vel vt filiā suā in tali homini ma-
trimonio collocet. et filia. et tunc

quia huiusmodi dispositiones nō
p̄cipiunt aliquia speciali lege ser-
uari: dū testator penam adiucere:
et ipm heredē. si cōtra fecerit / in
legato causa pene prestando dan-
nare et cohērcere. nā l. oliz inutile
lia essent legata q̄ cohērcēdi here-
dis causa relinquēban. hodie tas-
men bene valent et tenent. dūmo
do quod p̄cipit nō sit impossible
turpe vblegib⁹ interdictū. vt. C.
de his que p̄. nomi. l. i. et insti. de
lega. S. pene quoq. Qualiter aut
hec pena adiucienda sit videbis. I.
inter formas. in rubrica. qualiter
adiuciatur pena.

Additio. Circa premissa dū dī-
cit dñs Roland. q̄ aliqui testator
precipit filiis et heredib⁹ suis ad
certū tempus simul et concor-
diter habitare / et ad diuisionem
non venire. queror et reuoco in dū
brece-
bus an talis dispositio aliquid va-
leat/sine pene adiectioe: Dic q̄ si statoris
alicuius eoꝝ interest / tunc valet: p̄cipien-
ta dicit Bar. in. l. quint⁹. per illū tis filiis
textū. ibi dū dicit: aliter atq. ff. d. et heres
annu. le. S̄ q̄ro pone testator ius dū suū
sit aliquos stare et morari cōmu-
niter sine alta adiectione: qd ope-
rend ista verba: videt q̄ operant̄ habitare
vt oia bōa sint cōia. vt. l. i. S. luti⁹ re et ad
ff. dc leg. i. et. l. luti⁹. in prim. ff. ad diuiso-
trebel. Sed Bar. p̄fulendo dixit nem nō
aliter. vñ dic post eum in dicta. l. venire
quint⁹. q̄ qñig istd n̄bū. cōiter. re an vale-
ferit ad res: et tūc oportet q̄ ipm at: et qd
patrimoniu sit cōe. vt in legib⁹. S̄ opetur:
alle. qñig refert ad actū stadi seu
morādi cōiter / vt in themate pro-
posito: et tūc qñig ista verba refe-
runf ad aliquis qui habet patri-
moniu distinctū et separati. vt le-
go vni scolari centum s̄isteterit et
morat⁹ fuerit cōiter cū s̄epromo
tunc debet intelligi cōiter. id est
q̄ expēs vici⁹ s̄iant cōiter / et eq̄
liter p̄ferant. vt. l. i. circa prim. et
l. iij. in. fi. ff. de colle. illi. quandoq
h. i.